

и здраво, посрещнати тържествено и съ пѣсни отъ всички българи.

Българитѣ тържествуватъ.

Иларионъ повикалъ нѣколко български първенци и ги завелъ предъ великия везиръ. „Ако не дадете — казалъ той — на българитѣ свободна църква, ние ще се изселимъ отъ турската държава“. Турцитѣ се изплашили, че ще останатъ безъ работни хора. Затова султанъ Абдулъ Азисъ издалъ единъ ферманъ (заповѣдь) въ 1870 г. Въ фермана се казва, че българитѣ нѣма защо да се боятъ отъ гръцкия патриархъ. Църквата имъ се обявява свободна. Нека си избератъ свой *екзархъ*.

Ала тримата владици пакъ били наклеветени и презъ 1872 г. били откарани на заточение за трети пжтъ. Но скоро ги върнали. Тогава се свикалъ великъ български съборъ въ Цариградъ и избралъ *Антимъ I за екзархъ*. Иларионъ билъ избранъ за митрополитъ въ Търново и умрѣлъ презъ 1875 г.

